

Nr 4, december 2016

FROnytt

Medlemstidning för Frivilliga Radioorganisationen

Reportage från en
hjälparbetare i Nepal

Sambands- och IT-konferens

Råddar i hamn

Trafikverksuppdraget

Medlemstidning för
Frivilliga Radioorganisationen

Ansvarig utgivare
Kent Ahlqvist

Chefredaktör
Daisy Balkin Rung
daisy.balkin@fro.se
0768-532540

Bild & layout
Stephanie Rung

Redaktionen
Redaktörer
Lillemor Bohlin
Henrik O A Barkman

Teknisk redaktör
Patrik Petterson

Ordförande
Georg Guldstrand
georg.guldstrand@fro.se

Kansli och medlemsfrågor
fro@fro.se
08-52807730

Tryckeri
V-tab, Vimmerby, 2011
ISSN-0345-3758

Chefredaktören förbehåller sig rätten
att redigera inkommet material.

Nästa nummer
Utkommer 17 mars 2017
Manusstopp 20 februari 2017

Omslagsbild:
Ulf Palm, Fjortonsträffen i FRO Norra
Skåne.
Bild: Lillemor Bohlin

Innehållsförteckning

- 3 Ledaren
- 4 Ulf Malmgren, räddar Trafikverksuppdraget
- 6 Sambands- och IT-konferensen 2016
- 9 Sänka skepp i Borensberg
- 10 En helg på Revingehed
- 11 IT-Säkerhet
- 12 När det självklara saknas
- 16 Svenskt luftvärn 2016-2020
- 19 I huvudet på chefredaktören
- 22 Information från centralstyrelsen
- 23 Stabsstöd till hemvärnet - IS HV

*God jul &
Gott nytt år*

Våga välja vinna

Jag har givits äran att skriva ledaren i detta nummer av FROnytt. Det är verkligen en ära och jag känner mig stolt över att ha fått förtroendet! När jag fick uppdraget kom jag att tänka på det motto som gjorts populärt av de brittiska specialstyrkorna, "Who dares wins". Den som vågar vinner! Jag ser mycket av det i vår förening och det handlar om att våga och att vinna, inte enbart i strid utan till exempel i personlig utveckling, kamratskap, värde, nytta och samhörighet. FRO är för mig just det!

Under alla år jag varit medlem och engagerad i föreningen med styrelseuppdrag på olika nivåer och i hemvärnsuppdraget har jag fått så mycket av detta. Bland annat i kursverksamheten där man lär, utmanas och vågar, får lyckas och misslyckas eller att vara en del i en viktig enhet och att arbeta tillsammans för att lösa uppgifter, tänk vilken vänskap som uppstår i allt det!

Senast såg jag det under årets Sambands- och IT-konferens som genomfördes på Ledningsregementet i Enköping. Vi var ett fyrtiotal medlemmar som deltog och visst hade det funnits plats för fler deltagare men vi som var där var där. Nästa år ges förhoppningsvis en ny chans, ta den! Konferensen är ett av målen som riksstämman beslutat om och det känns skönt att "bocka av" det målet på ett så trevlig och positivt sätt. Vi pratade framtid, teknik högt och lågt, fikade, skrattade och mädde allmänt gott. Under konferensen fick vi exempel på vad vi kan; allt från sambandsuppdrag och de föreläsare ur "egna led" som föreläste och förevisade olika delar). Läs mer om det på sidan 6. Det är helt otroligt så mycket kunskap som finns i vår organisation. Vi gör det tillsammans och väljer själva hur vi var och en ska bidra på bästa sätt för att skapa ett driv framåt. Så ska FRO vara tycker jag!

Drivet ska vi också skapa tillsammans i uppdragen och inte minst i föreningsverksamheten. Jag tycker att vi har ett väldigt bra utbud att ta vara på som medger engagemang i civila eller militära uppdrag beroende på var man vill göra skillnad eller utvecklas. (I hemvärnsuppdraget har man möjlighet att

Fotograf: Ola Berglind

gå hela vägen från att vara signalist till att bli chef för sektion 6/Ledningssystemsektionen. Den stegen har ingen annan frivillig försvarsorganisation och vi ska vara stolta över den möjligheten. Mottot kan skämtsamt uttryckas på flera sätt "Who cares (who) wins", den som bryr sig vinner eller vem bryr sig vem som vinner! Visst bryr vi oss om vad vi demokratiskt beslutat vid riksstämman?

När beslutet är taget måste vi jobba tillsammans för att nå våra mål och det föreningen står för. Man behöver inte vara lika positiv till alla delar men man behöver göra sitt bästa för att bidra till det bästa för föreningen och oss själva. Vi måste göra det tillsammans, och välja att vinna!

Med det sagt vill jag önska dig och dina nära en riktigt god jul och ett gott slut på 2016. Jag vill också tacka för allt arbeta du lagt ned på föreningen, ditt engagemang i uppdragen, god vänskap och gott samarbete. Utan dig vore vi intet, fortsatt göra ditt bästa och fortsatt arbetet med högt engagemang för att föra FRO framåt!

Sara Högström
Centralstyrelsens vice ordförande

”Konferensen är ett av målen som riksstämman beslutat om och det känns skönt att "bocka av" det målet på ett så trevlig och positivt sätt. Vi pratade framtid, teknik högt och lågt, fikade, skrattade och mädde allmänt gott.

Råddar i hamn Trafikverksuppdraget

Text & bild: Daisy Balkin Rung

Ulf Malmgren har varit FRO-medlem sedan 1960. Redan som 15 åring gick han med då han gick en telegrafkurs på Dalregementet och fick upp ögonen för FRO. Numera ser han bland annat till att Trafikverkets uppdrag till FRO genomförs.

Ni vet hur det kan vara när man träffar en person för första gången. Någonstans känner man på sig hur det kommer att bli. När Ulf Malmgren hämtar FROnytt på Borlänge centralstation då visste jag från början, det här kommer bli ett kanonbra möte. Vi kör direkt till förrådet där Trafikverkets bandvagnar och ledningsbil finns. Och här är Ulf Malmgren i sitt esse. Han är den som leder uppdraget som FRO har med Trafikverket. Och även en av initiativtagarna till själva stommen.

”Det fanns ett behov av denna verksamhet eftersom Försvarmakten då hade avvecklat stora delar av sin styrka. Och idag är vi ett 25-tal FRO-are över hela Sverige, från Karlsborgsverken i norr till Löddeköpinge i söder.”

- Det var för cirka 11 år sedan som verksamheten startade. Det fanns ett behov av denna verksamhet eftersom Försvarmakten då hade avvecklat stora delar av sina sbandvagnar. Idag är vi ett 25-tal FRO-are över hela Sverige, från Karlsborgsverken i norr till Löddeköpinge i söder, säger Ulf Malmgren.

Gruppen har ett dygns beredskap, men som Ulf berättar så är det något som händer i närheten av var man befinner sig, går det snabbare, och vice versa. Det finns cirka 60 bandvagnar för transporter och för sambandsuppgifter finns det två radiobandvagnar, tre-fyra övriga bandvagnar med radioinstallationer samt en ledningsbil, som kallas för ”Röda bilen”. Senast de var ute på ett uppdrag vad enbart några veckor sedan.

- Det gällde ett eftersök här i Dalarna. Vi var då två som åkte ut med bandvagn för att understödja hemvärnet som letade efter en äldre man. Vi startade klockan nio på morgonen, avslutade klockan 21. Åkte hem för att vila och åkte sedan ut igen tidigt nästa dag. Klockan 15 avblåstes sökandet, då polisen ansåg att man inte skulle hitta mannen ifråga.

Hur kände ni er efter en sådan insats, med tråkig utgång? Tar ni åt er?

- Självklart tänker man en del på det. Konstigt vore ju annars. Men vi tar inte åt oss för mycket, då skulle vi inte kunna utföra denna typ av uppdrag, säger Ulf Malmgren. De var också engagerade i den stora så kallade ”Sala-branden” förra året. Då lastades bandvagnar på lastbil som körde ner mot branden och var där som stöd till räddningstjänsten med transport av vatten. Vi gav då order till bandvagnen vad de skulle göra.

- Så är kutym att man gör. Bandvagnarna är på plats när vi kommer till uppdragsplatsen, berättar Ulf.

Från Trafikverkets förråd kör vi vidare till Falun. Det är här Ulf Malmgren har sitt ”andra” engagemang, i FRO Falun. I flera år har avdelningen haft uppdraget att ta hand om allt samband kring bland annat Svenska Skidspelen, VM i skidor och allt som hör till.

Nu blir jag mer och mer nyfiken på Ulfs bakgrund och hur det hela började.

- Ja, kära nån, säger Ulf skrattande. Jag kommer knappt ihåg. Men jag vet att jag gick med i FRO 1960 för då gick jag en telegrafkurs på Dalregementet och fick vetskap om FRO. Jag var redan då intresserad av radio och det kombinerade mitt radioamatörsengagemang.

Några år senare blev det värnplikstjänst i Sundsvall och 1970 blev han officer. Åren följde med flera flyttar, Uppsala, Norrtälje för att till sist 1988 hamna hemma i Falun. Han jobbade på Stabskompaniet på Dalregementet och aktiverade sig i FRO Falun.

- 1993 gick VM i skidor i Falun och vi hade sambandsuppdraget. Vi drog då bland annat tråd i skogen, så var det på den tiden. Och kul var det.

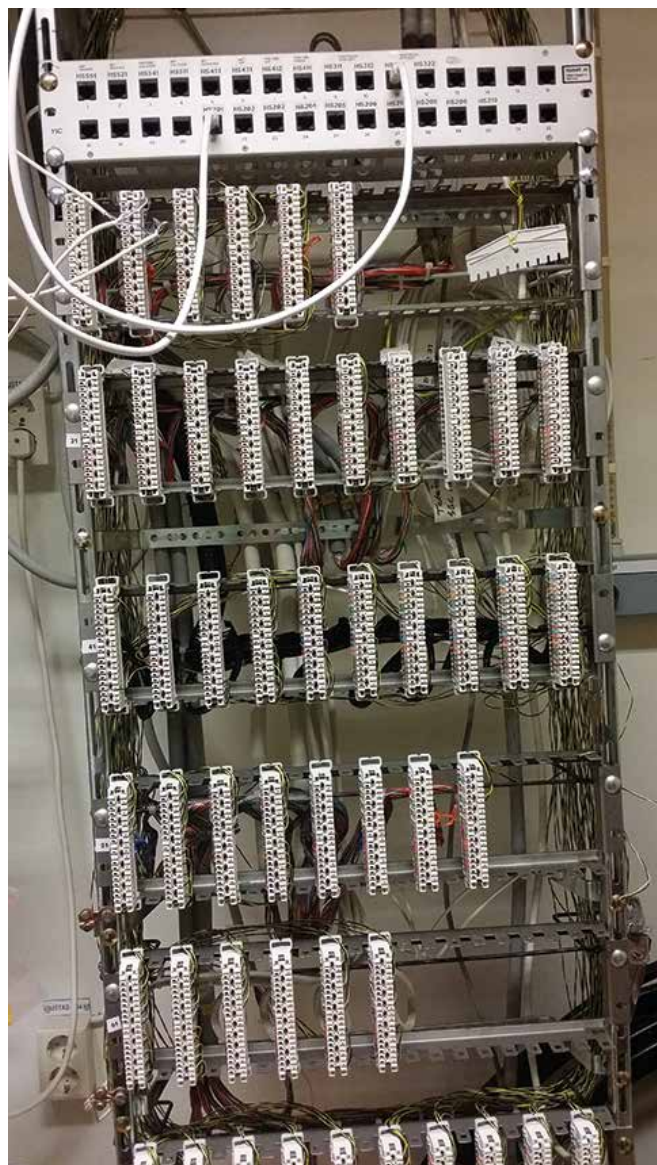
Under åren som gick var det återkommande uppdrag med sambandet och i början av 2000-talet blev så Ulf Malmgren tillfrågad om han ville ta över ansvaret för sambandsarrangemanget. Han hade ju vanan inne.

- Det kunde jag ju inte tacka nej till. Vi är ett mycket sammansvetsat gäng som jobbar ihop. Cirka tre-fyra veckor varje år kring skidspelen blir det. Vi är så samarbetade att vi nästan bara kan titta på varandra för att veta vad som ska göras. Det är både utmanande och riktigt roligt.

FRO Falun tar betalt för sitt uppdrag och det gör att avdelningen har råd att betala sin hyra för det hus på ”gamla” Dalregementet som man delar tillsammans med FRO Dalarna och Falun Radioklubb.

Nu är vi inne i själva lejonkulan, alltså sambandscentralen på skidanläggningen i Lugnet Falun. Det har hunnit att bli mörkt utanför men backarna är upplysta och snökanonerna gör sitt ihärdiga arbete. Förra året 2015 var det VM här och i vanlig ordning jobbade Ulf och de cirka 10 övriga FRO:arna med sitt uppdrag. Och om några månader är det dags för Svenska Skidspelen, i slutet av januari.

Så tar vi en sväng till lokalen på Dalregementet och sedan kör Ulf mig till mitt boende. Efter några timmar med denna luttrade, engagerade och trevliga FRO:are vet jag att mina tankar när vi sågs för några timmar stämde precis. Det blev ett jättebra möte.

Korskopplingen är hjärtat i trådnätet vid skidspelen

Sambands- och IT-konferens visar vägen mot ett nytt FRO

Text: Ingvar Flinck

Årets Sambands- och IT-konferens, SbIT16, genomfördes helgen 18-20 november på Ledningsregementet i Enköping med 41 deltagare. Programmet speglade väl FRO huvuduppgifter både civilt och militärt. I jämförelse med SbIT15 hade vi medvetet spetsat innehållet. Och visst begrep alla inte allt, men vi måste utvecklas!

FRO måste göra sig nyttigt för det kommande nya totalförsvaret och FRO:arna måste känna sig behövd för att kunna prestera. Vid sidan av uppdragsutbildningen så ser jag ett FRO med ett antal kompetenscentra som samlar kunniga medlemmar oberoende av organisatorisk hemvist.

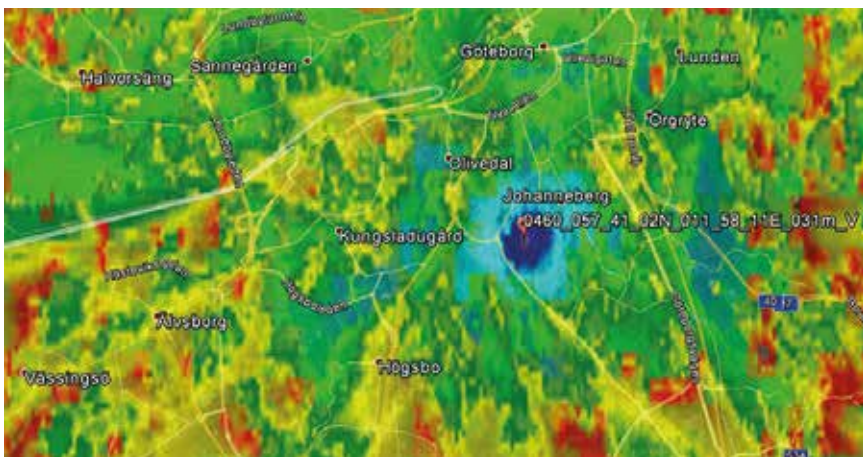
Jag känner att vi genom SbIT16 tagit ett första steg mot ett vassare och mer spännande FRO. Program, deltagarförteckning och föredrag hittar du i FRODOK efter medlemsinloggning. Här följer några axplock ur programmet.

IT-säkerhet

En av fokuspunkterna var IT-säkerhet med Markus Edholms och Björn Janssons presentationer om IT-säkerhet. De visade bl.a. hur busenkelt det är att ta över en dator eller hur man tappar en WiFi-nod och spelar in VoIP. Jag vill varmt rekommendera de veckokurser i IT-Hot och IT-säkerhet som FRO genomför varje sommar.

IS HV

Vi fick en uppfriskande promenad till presentationen av hemvärnets nya Informationssystem IS HV. Mer information på annan plats i denna tidning.

Presentation av räckvidd. Fältstyrka Blå 90 dBµV/m, Grönt 60 dBµV/m och Rött 15 dBµV/m. Bild Nils Hammar.

Radioräckvidd

Nils Hammar presenterade ett imponerande verktyg för räckviddsberäkningar. Nils har anpassat och paketerat verktyget och länkar finns i hans presentation som finns i FRODOK. Med hjälp av en förberedande sammanställning av indata för en repeater i ett Excel-ark körs det förberedda datat i ett program som producerar ett underlag för presentation i Google Earth. Resultatet visas i olika färger beroende av fältstyrka.

Verktyget är enkelt att använda och vid en nätplanering är det lätt att laborera med olika antennerhöjder och geografiska placeringar m.m. Höjddatabasen är hämtad från publika data hos NASA. Detta innebär att man som användare endast behöver ange antennerhöjd över marken. Nils delade även med sig av goda råd när det gäller mätningar på antenner och matningskablar.

Digital Mobil Radio

Digital Mobil Radio DMR har under några år börjat etablera sig inom delar av landet. DMR-näten drivs som förbundsaktiviteter och har gett många timmars givande föreningsverksamhet med kunskapsbyggande för medlemmarna. Näten används främst för sambandsuppdrag och som ett internt kommunikationssystem.

I dagsläget finns över 20 VHF repeaterar sammankopplade

Centralt DMR länepaket. Tillsätt bara internet och en antenn och vips så kan förbundet testa DMR.

Bild Tony Martinsson.

via internet i 6 deltagande förbund. Vid SBIT16 diskuterade vi fortsättningen av utbyggnaden. Det fanns en stor samstämmighet om att fortsätta efter den standard som Elfsborgsförbundet satt. AG Samband skall nu sammanställa en manual för att vi skall säkerställa interoperabilitet mellan förbundens VHF/UHF repeaterar.

Utbyggnad, frekvenstillstånd och drift bekostas av respektive förbund. Det finns inget centralt beslut om att bygga DMR-nät utan det beslutar förbunden själva efter eget intresse och egna ekonomiska förutsättningar. För de områden där det inte är realistiskt med en utbyggnad finns en möjlighet att utnyttja det privata DMR-nätet Orbigo. FRO har ett prisavtal med Orbigo; se fro.se. Sammankoppling av FRO DMR och Orbigo är under utredning. Notera att Orbigo är idag UHF medan FROs DMR-nät är VHF. Detta gör att olika terminaler än så länge krävs, då det i dagsläget inte finns terminaler som stöder både VHF och UHF.

Fördelar med en digital radiolösning mot en analog är bl.a. frekvenseffektiviteten. Två samtidiga förbindelser i DMR är möjliga på samma bandbredd som en i ett analogt nät. Vidare får man roaming i hela nätet, vilket gör att användaren slipper välja repeater efter var denne befinner sig utan detta sköts automatiskt om användarens terminal tillåter detta. Användaren tar med sitt anropsnummer var man än befinner sig, vilket gör att individanrop fungerar även när användaren inte är på hemmaplan.

Av nätplaneringsskäl är landet uppdelat i 6 regioner. Rikssamverkan kan ske på två kanaler. Anropsnummer och kanalplaner ska publiceras i Sambandsplanen som finns på fro.se

FMLS IO14

En uppskattad programpunkt vid konferensen var den intressanta rundvandringen i Försvarsmaktens

Utvecklingscenter. Här fick vi kika på referensanläggningen Försvarsmaktens ledningssystem för insatsorganisation 14. Här har alla delar i ledningssystemet för bataljons- och brigadnivå byggts upp. Med allt ifrån bakre stabens inredda tält till främre stabsp platsen i form av pansarterrängbil 360. Här fanns även alla tillhörande teknikcontainrar och fordon. Det var inte svårt att se att ledningssystemet är helt datoriserat och de traditionella anropstabläerna förmodligen är ersatta med någon form av IP-nummerlista.

Med ledningssystemet sammanställs och organiseras information från olika källor för att ge stab medlemmarna möjlighet att producera kvalificerat underlag för beslut. Systemet användas även för att kommunicera information och order ut till olika nivåer i organisationen. Syftet med referensanläggningen är samköra ledningssystemets alla delar i sitt sammanhang. Systemdelarna som kan komma från olika underleverantörer blir testade och inkopplade för att kontrollera att de uppfyller ställda krav och fungerar tillsammans.

Representanter från förbanden/slutanvändarna har provat att praktiskt bygga och använda referensanläggningen och gett underlag för modifieringar. Efterhand som förbanden får sina egna system, så blir referensanläggningen ett system där man kan simulera önskemål eller problem som kan uppstå ute i verksamheten. Vidare kan man testa framtida uppdateringar innan de skjuts ut på fältet.

I den bakre stabsp platsen, finns stora bildskärmar för olika typer av lägespresentationer och arbetsplatser med nätuppkoppling för stab medlemmarna. En rad teknikcontainrar är fyllda med elektronik och med plats för teknikerna som drifrar det komplexa systemet. Det är fiber och radiolänk mellan byggblock och enheter. Bakre delen av pansarterrängbil 360, bild2, har anpassats till skyddad främre ledningsplats. Här samsas stab medlemmarna med sina ruggade datorer i det trånga utrymmet.

Det fanns fler platser på konferensen och jag hade hoppats att budgetalternativet hade lockat fler. Nu får ni som inte var där kolla med de som tog chansen. Nu jobbar vi vidare för ett vassare FRO och förbereder för nästa konferens!

Pansarterrängbil 360 används som främre ledningsplats.

Kortvågsutbildning i Enköping

Tretton vetgiriga signalister samlades på Ledningsregementet för att under Alf Leffler, Bertil Pettersson och Owe Eriksson ledning lära sig mer om ALE, SWALE och DART. Efter att kommandanturen klarats av, inleddes kursen med kortvågsteori, för att sedan övergå i mer handfast hantering av materiel.

Att få ihop en radio 1951 med en dator, strömsatt och utan att kablar kommer i kläm är hyffsat enkelt i en lektionssal med gott om plats (och eluttag) det blir (nog) lite knepigare ute på staben.

Fredag lunch flyttades kursen till ”PCDART-salen”, och började ommöbleringen till Ra 763 SWALE. Ännu fler sladdar att hålla reda på!

Att få till ett fungerande SWALE nät (i labmiljö) var inte alltför svårt, då vi hade Alf, Bertil och Owe som kunniga och engagerade instruktörer. Dock behövdes en kortare kvällstjänst för att justera de olika datorernas ljudkort till en användbar nivå. Det finns många inställningar att hålla reda på för att få en fungerande förbindelse, och då övning sägs ge färdighet så måste vi i börja träna mer på att använda ALE, SWALE och DART.

Det saknas fortfarande, på olika håll, materiel för att kunna göra detta.

En kväll besökte vi Teleseum, som ligger inom garnisonen, vilket var mycket uppskattat.

Richard Hedlund

Materielkunskap, S-K-T

Få saker kan väcka så mycket funderingar och spekulationer signalister emellan som antennerna HÖGANTENN 1 /S och HÖGANTENN 2, K – och då varför de heter som de gör. Att de är höga antenner är uppenbart, och att 2 är nyare än 1 är inte heller så konstigt, men vad betyder egentligen suffixen? Där har jag hört många förslag genom åren, men det som återkommit oftast är anspelningar på materialen. Ettans mast är av metall, så ”/S” skulle kunna stå för ”stål”, medan tvåan är tillverkad av glasfiber. Förslaget då är ”komposit.”

Detta är fel.

Inom försvaret finns det (i huvudsak) tre sätt att föra samman materiel. Det är ”sats,” ”artikel med tillbehör” och ”artikel komplett.” Detta ska nuförtiden markeras med ett ”/S”, ett ”/T” eller ett ”/K” sist i förrådsbenämningen, men tidigare har ”MT”, ”K” och ”KPL” använts.

Sålunda: ”högantenn 1 sats” och ”högantenn 2 artikel komplett.”

Vad är skillnaden mellan de tre sätten? I en sats är saker som var för sig har ett existensberättigande samlade för att användas tillsammans i ett visst syfte. Skolexemplet är en verktygssats med bl.a. hammare, skruvmejsel, skiftnyckel och såg.

En artikel med tillbehör är ett huvudobjekt tillsammans med det som behövs för att använda det. Exempel här är radio 180, som de flesta inte har nytta av utan ackar, yttre batterilåda och tillbehörsväska (med antenner och handmik). Tillsammans bildar de ”radio 180 med tillbehör.”

Artikel komplett är mycket lik artikel med tillbehör, men det finns inget tydligt huvudobjekt som är viktigare än de övriga. Allting behövs för att helheten ska fungera.

Vad är det då som gör högantenn 1 /S till en sats? Mest att den fick sin förrådsbenämning för länge sedan, och att praxis ändrats med tiden. Om den infördes idag skulle även den bli en /K.

Text: Henrik O A Barkman

Sänka skepp i Borensberg

Text: Stefan Grevle

Bild: Mattias Olofsson

Då var det dags att rycka in på GU Signalist 2. Vi kom från olika delar av Sverige och möttes för 4 dagar i Kvarn, mitt i skogen utanför Borensberg. På schemat stod Dart, PC-Dart, Rakel, ett- och tvånäts relä med mera.

Alla kursdeltagare hade gått GU Signalist 1, men vi hade så otåligt mycket olika erfarenheter med oss. Intresset för teknik, radioutrustning och hemvärdet, att vara en resurs för samhället, var i allas fokus. Samtal efter samtal berikade oss och gav oss mer och ny kunskap. Det finns alltid någon som kan mer än en själv, så summerar i alla fall jag kursen!

Det är alltid lika fascinerade att komma till de olika utbildningarna. Delvis för att det alltid är duktiga kursledare, så även denna gång, men inte minst för att möta andra och få dela erfarenheter med andra runt om i landet.

Första dagen började vi med att gå igenom grunderna för Dart, vi lärde oss hur apparaterna fungerade och det fanns mycket tid för signalering. Även om jag gick GU Signalist 1 i april så kändes det lite ringrostigt när jag hörde BERTIL BERTIL i radion. Vad skulle jag svara, hur skulle jag avsluta. Så skickar någon ett C-meddelande. Fick jag svara nu, eller hur vad det? Efter en kvart är även jag varm i kläderna och det löper på bra. När klockan är 20.00 är jag trött och denna kväll var massen bara öppen en timme till. Vi rusar dit och hinner landa en stund i en god fätölj, sedan somnar vi gott.

På morgon fascinerades jag av att ingen snarkat, i efterhand förstår jag att jag hade sovit bäst av alla. Nog om det. Dag 2 vad det Rakel som gällde. Vi fick en mycket bra genomgång om alla delar och sedan gavs det mycket tid till övning. Öva, Öva, Öva utan att trycka på fel knappar. Efter ett antal timmar kunde vi alla hantera apparaten och förstå hur mycket den kan användas till! Vi gillade Rakel!

Under dag 3 så gick tiden till att sätta upp olika relä och vi fick lära oss hur och varför man ska välja olika typer. Med mycket bra praktik förstod vi alla fördelar och nackdelar samt och har nu blivit utbildade att kunna genomföra dessa delar i våra förband och staber.

Dagarna gick fort och roligt hade vi. Kanske det roligaste var när vi hade slutövning och spelade sänka skepp mot andra staber. Då fick vi öva på hela förloppet med att planera angrepp, skriva M-blanketter, signalera, expeditionstjänst och bomba. Det gällde att ha ett högt tempo och det var det. Tur att det fanns smågodis på bordet!

Väl hemma efter 4 dagar så känner man sig lycklig. Dels för att man fått mycket ny kunskap men också för att man fått nya vänner. Vi kommer att mötas igen och då kommer vi absolut att tala om utbildningen i Kvarn!

Kursen gick ut på att bland annat lära sig Dart, PC-Dart och Rakel

En helg på Revingehed

Text & bild: Lillemor Bohlin

Utbildningsgruppen i Skåne (SSK) har fått en ny chef, Stig Kryhl. Under en helg i november ville han se vad våra skånska hemvärnsbataljonstaberna går för. Han kallade samman en mini-LTÖ för de fyra bataljonstaberna.

Vi tog våra pärmar och papper och körde till Revinge för helgen. Satte upp vår stab i en lektionssal och bodde in oss i våra sektioner. En spelgrupp fanns på plats för att spela både högre chef (HC) och kompanistaber (DUC). Det var genom denna som vi fick alla spelmoment och meddelanden. När spelet började befann vi oss i vår ordinarie stabsplats och skulle ny förflytta hela bataljonen till ett nytt objekt som vi fått.

Strategier läggs upp, vilket kompani ska vi ha var, hur ska de ta sig till det nya objektet, och många andra frågor? Alla sektioner har att göra med förberedelser inför ordergivning, titta efter nya transportvägar, se över sambandsplanen. Kartan uppdateras hela tiden och alla följer med för att se vad nästa drag blir. Det sätts samman en liten grupp som måste titta på ett problem som uppstår. Det är snabba beslut som gäller för att få ut order till DUC som är de som ska utföra arbetet.

I varje stab fanns det en instruktör vi kunde vända oss till om vi tvekade inför något. För oss i ledningssystemsektionen fanns även vår sambandskontakt på utbildningsgruppen.

Carl-Ingvar Parfors. Han fanns till hands hela helgen och vi kunde få råd och stöd av honom. Vi hade åkt ifrån våra nätverkskablar och fick låna av gruppen och vårt problem löstes smidigt.

Under övningens gång bröts momenten och vi fick en genomgång av hur vi kan tänka istället och se saker från andra håll. Sedan körde vi igen och kunde anfalla på ett annat sätt. Vi jobbade till nio på kvällen sedan hade vi natt. Start tidigt söndag och kriget fortsatte. Vi hade hunnit lagom till lunch och kunde börja plocka ihop våra saker och få in dem i bilarna.

Vi gjorde en utvärdering som skrevs ner av stabschefen. Denna innehöll hur vi tycker att vi jobbat, vad som gick bra, vad vi behöver träna mer på och vilket stöd vi kan behöva från gruppen för fortsatt arbete.

Därefter följde en gemensam samling för alla bataljoner där vi delade med oss av utvärderingarna, Chefen berättade hur han tyckte att det hade gått. Utvärderingen ledde till att han hyste hopp om våra bataljoner och det arbete vi ska genomföra under vår LTÖ, Geltic Bear 2017 i Enköping.

Personligen tycker jag att det är trevligt med en chef som bryr sig och vill veta hur vi har det. Ser fram emot Enköping vecka 5 då vi kör igen med ny kunskap i bagaget.

Planeringsmöte

Underhållsbefäl Göran Magunsson, ledningssystemsbefäl Anders Bohlin och stabschef Magnus

Lilja löser ett uppkommet problem

IT-Säkerhet hemma

Text: Markus Edholm

På årets Sambands- och IT-konferens visade jag och Björn Jansson hur man med ”enkla” system kan hacka en Windows 7 dator och utan användarens vetskap läsa/skriva och ta bilder med datorns webbkamera. Allt bara för att användaren inte uppdaterat sitt operativsystem och råkat gå in på en smittad webbsida.

Men stopp nu, vadå? Hackande, är inte det olagligt och nått som man ska hålla sig borta från? Jovisst, men att blunda för hot, risker och hoppas på att ingen ska ge sig på mig, eller min dator är rätt naivt. Skillnaden är att vi testar bara våra egna system för att kartlägga säkerhetsbrister och ingen annans. Idag tar det inte många sekunder på nätet innan riskerna börjar hopa sig. Utgångsläget är att alltid ha uppdaterade operativsystem, antivirus och bra brandväggar, men när sårbarheterna ligger hos webbservrarna och internetleverantörerna är man ständigt tvåa.

För er alla som inte deltog på konferensen så finns lite mer att kika på i FRODOK om föredragen. Vi visade även lite hur man på ett krypterat trådlöst nät (wifi) kan tappa av allt som skickas via det nätverket och till och med kan spela in alla ip-telefonsamtal. Allt med standardiserade öppna och relativt enkla programvaror.

Mitt första IT-tips är att förutom att kolla på fro.se, kika in på webbplatsen cert.se lite då och då, sidan drivs av MSB och ger både tips och omvärldsanalys av den digitala världen. Senaste hoten och sårbarheterna listas där. Det andra är att gå kurs. För ni som vill prova på att testa sårbarheter, lära er om säkerhet, nätverk och hur man kartlägger vad som egentligen händer kan våra kurser i IT-säkerhet och IT-hot vara en bra början.

För den som vill börja experimentera själv rekommenderar jag starkt att ladda hem en virtualiseringsprogramvara t.ex. virtualbox. Den finns för alla operativsystem och datorer. I den skapar man en virtuell dator vilken man kan testa allt på och man kan spara, hoppa tillbaka i tiden och återställa med några enkla klick och börja om från början utan att din ordinarie dator blir drabbad.

Som självstudielitteratur är youtube.com en outtömlig källa till kunskap, men tänk på att det är inte helt självklart hur allt fungerar och att vissa tester av system skapar och öppnar för andra sårbarheter i den egna datorn. Kör bara testsystemen i skyddad miljö på virtuella maskiner och på egna nätverk så du ser hur det fungerar.

Som privatpersoner hemma är vi extra sårbara. Vi inte kan förlita oss på en it-avdelnings policy och säkerhetsrutiner utan måste skapa dessa själva. Olika former av attacker på våra uppkopplade enheter (datorer, mobiler, surfplattor, kylskåp, tv-spel m fl.) kan komma att innebära att vi tappar kontrollen över vår information.

Ransomware är ett begrepp som förekommit ett tag och betyder att någon krypterat och låst ägaren ute från all information och kräver pengar för att låsa upp det.

Uppdatera dina lösenord. Byt om möjligt ut de lösenord som skickas över e-post. Skapa långa lösenord, minst 12 tecken, och använd inte samma lösenord på flera ställen. Utnyttja tvåfaktorsautentisering där man kombinerar lösenord och smskod eller liknande system där det erbjuds. Var misstänksam mot allt, Installera antivirus, antimalware och uppdatera till senaste versionerna på operativsystem och applikationer. Lagra viktig data på flera ställen.

Avslutningsvis säger vi som Fredrik och Björnarna från sommarens IT-Säkerhetsutbildning: Patcha – Patcha - Patcha

När det självklara saknas

Text & bild: Morgan Holmberg

Artikelförfattaren själv

Katastrofen slog till med full kraft i slutet av april i fjol. Jordbävningarna som drabbade Nepal dödade över 8000 personer och skadade närmare 18 000. Skalven, varav det kraftigaste uppmätte 7,8 på Richterskalan, rev ner byggnader, förstörde vägar och gjorde tre miljoner människor hemlösa. Allt det som vi förknippar med civilisationen var i princip söndertrasat: el- och vattenförsörjningen samt telefonnätet.

Jag landar i Katmandu drygt två veckor efter det första skalvet. Vanligtvis jobbar jag på telekombolaget TDC men eftersom jag är medlem av MSB:s resursbas för internationella humanitära hjälpinsatser har jag skickats hit för att arbeta för FN:s Emergency Telecommunications Cluster, ETC i Nepal. Vår uppgift är att hjälpa de humanitära hjälporganisationerna på plats med internet och säkerhetsradiokommunikation samt support på allt möjligt IT-materiel. Om detta fungerar kan de i sin tur hjälpa de drabbade.

I huvudstaden passerar vi mängder med tillfälliga tält och presenningar. Nästan alla grönområden är belagda, folk bor till och med på gräset mellan körbanorna. Antingen har de inte någonstans att sova längre eller så vågar de inte sova inne i husen.

Vi beger oss upp mot det mest drabbade distriktet Sindhupalchok. På vägen dit åker vi igenom byar som helt jämnats med marken. Och efter en lång och snirklig resa i flera timmar på undermåliga vägar upp i bergen, börjar vårt arbete.

Vi är inte ensamma på plats. Under den tid jag arbetade i Sindhupalchok kom vi att betjäna över 120 hjälporganisationer. I hela landet stöttade ETC över 250 organisationer och 1.500 hjälparbetare. Alla behöver fungerande telefon och mejl via satellitsystem för att helikoptrar, bilar, åsnor och sherpas ska kunna fyllas med den last som behövs just då. Mat, vatten, generatorer, hygienkit, filter, tält, kaminer, solcellslampor och annat, kommer därmed i rätt antal, vid rätt tillfälle, till avlägsna utdelningsplatser och bostäder.

Jag tar över från en kollega som redan varit på plats en tid och installerat det inledande, akuta. Därefter drar arbetet igång med att inventera telekommunikationsbehov, stabilisera nätet genom batteribackuper, solceller och redundanta kanaler för internet. Vi ordnar strömförsörjning till satellitkommunikations- och WiFi-utrustningen och arbetet och samarbetet mellan organisationerna flyter på förvånansvärt bra.

En dags hörs det plötslig skarpa smällar. Mark, väggar och hus rör på sig, det gungar och hoppar. Dammet ryker och det hörs kraftiga dunsar när tegelväggar rasar. Och sedan tystnad. Efter en stund hörs oroliga rop på gatan. Kommunikationsradion sprakar. Ännu ett kraftigt jordskalv har inträffat men denna gång gick det bra. Nu gäller det bara att rapportera status till högkvarteret i Katmandu.

Klumparna på bambustängerna är WiFi-AP som ger hjälparbetarna möjlighet att koordinera insatser och rapportera behov.

Och så fortsatte det mödosamma arbetet i tre månader. Jag bodde hela tiden i tält med mina medarbetare och vi lyckades åstadkomma allt vi företog oss. När jag lämnade Nepal hade mycket gott kommit på plats men det fanns fortfarande arbete kvar. De lokala teleoperatörerna kunde till exempel ännu inte tillhandahålla internetförbindelser med tillräcklig kapacitet och stabilitet i de avlägsna områden där mesta arbetet utfördes, så behovet av de utbyggda WiFi-tjänsterna vi levererat kvarstod ännu en tid.

Men framförallt var närmare två miljoner människor fortfarande i behov av mer hjälp. Drygt en halv miljon människor behövde förses med mat för dagen. Av de över 700 000 hushåll vars hus skadats eller förstörts hade endast drygt hälften fått tillräckligt skydd, resten var i brådskande behov av hjälp innan vintern.

Att kommunikation är viktigt är vi alla medvetna om. Att teknik kan rädda liv likaså. Att få uppleva detta på nära håll, och få vara delaktig i hjälparbetet för så många människor, gjorde mig framför allt ödmjuk inför hur små vi är inför naturen. Men även ödmjuk inför det arbete som alla som arbetar med IT och telekom faktiskt gör varje dag, år efter år, och med lösningar som bara blir bättre och bättre. Och som i förlängningen faktiskt kommer att kunna rädda ännu fler liv.

Två VSAT (Very Small Aperture Terminal) för internettillgång till hjälparbetet via geostationära satelliter.

Om hjälparbetaren:

Morgan Holmberg arbetar till vardags på telekomföretaget TDC Sverige – En del av Tele2 som Service Account Manager och Krisledare.

Är medlem i Myndigheten för Samhällsskydd och Beredskaps resursbas för internationella humanitära hjälpinsatser, i EU:s Civilförsvarsmekanism, EUCPM samt FRO.

Regementets dag i Enköping

Text: Jan Edenvist / FRO Uppland
Bild: Dennis Holm

I oktober genomfördes 2016 års upplaga av Regementets Dag. Klockan 11.00 öppnade Ledningsregementet i Enköping portarna och allmänheten strömmade in såväl till fots som med bussar som regementet ställt till förfogande. Man uppskattade antalet besökare under dagen till omkring 5000 personer i alla åldrar.

FRO Uppland deltog även i år med en rad olika exponeringar. Under vårt eget tälttak hade vi ett bord med information som vi delade med FFK Uppland. Många kom och pratade och diskuterade med oss under dagen.

Vi hade även ett antal FRO-medlemmar som bemannade ett helt tåg av fordon från Trafikverket. De visade upp såväl fullutrustade sambandsbandvagnar som ett par ledningsfordon för många intresserade besökare. De informerade om de civila uppdrag i samhällets tjänst man kan bli inblandad i.

Hemvärnets utställning var välbesökt och där hade vi placerat flera FRO-medlemmar som kunde möta allmänheten och

svara på frågor. Vi i FRO utbildar ju signalister och flera visade intresse för detta.

Teleseum hade fritt inträde till sina samlingar denna dag och i anslutning till museet hade många äldre och mycket unika sambandsfordon placerats ut. Vår egen personal bemannade dels en 620-hytt på lastbil som körde telegrafi, dels en modell 630 där SSB-trafik kördes av våra operatörer, båda mot flera motstationer i landet. Allt fungerade utan problem efter intrimningen till sent på eftermiddagen dagen före.

Vi hade vid detta evenemang totalt 13 FRO-operatörer igång som alla gav sitt yttersta för att ge alla intresserade åskådare en bra bild av vår verksamhet. Flertalet av våra FRO:are kom redan dagen före och riggade utrustningarna tillsammans med Teleseums tekniker inför allmänhetens besök. Antenner skulle sättas upp, tält resas, kontakter på radio testas och fordon placeras på rätt plats. Kallt var det denna grå lördag men vi jobbade oss varma och vi kunde nöjda lämna regementet sent på eftermiddagen efter allt hade rivits och paketerats.

Fjortonträffen

Text & bild: Lillemor Bohlin

FRO Norra Skåne har en gammal tävling som vi nyligen har återupptagit. En tävling mellan avdelningarna i förbundet och det är en trofé som står på spel tillsammans med äran givetvis.

För många år sedan skapades traditionen med tävlingen och ett år uteblev den. Efter det föll det i glömska och ingen tänkte på det förutom att trofén stor i ett skåp och samlade damm.

Förra året bestämde vi i Kristianstad att nu var det tid att ta upp traditionen. Vi anordnade en tävling med tipspromenad och andra småtävlingar, med resultat att vi blev av med trofén.

Helsingborg vann och fick ta hem trofén för att putsa upp och få den graverad. Vi i Kristianstad har väntat med spänning på nästa tävling för att kunna vinna tillbaka trofén. I augusti var det då tid att åka till Helsingborg och slåss för vår ära.

En tipsrunda med kluriga frågor, hur högt är Turning Torso i Malmö, när öppnades den första motorvägen i Skåne, det vill säga frågor som alla visste svaret på.

Det var en trevlig promenad genom skogen och många skratt när vi skulle gissa oss till svaret. När rundan kom till sitt slut fick vi fika och sedan grillades det korv och vi hade det allmänt gemytligt så som bara en skåning kan ha när han får mat.

Uffe drog sig undan för att rätta våra svar och det visade sig att det blev jämt mellan avdelningarna. Eftersom vi inte kan dela på trofén fick det bli utslagsfråga mellan de som var bäst.

Tyvärr missade vi på målnöret och fick åka hem utan trofén. Nu kan vi bara vänta till nästa år och då ska vi ta tillbaka den, det ser så tomt ut i skåpet.

Grillning på gång!

Gunilla Åkesson tävlar

Svenskt luftvärn, år 2016-2020

Text: Patrik Pettersson

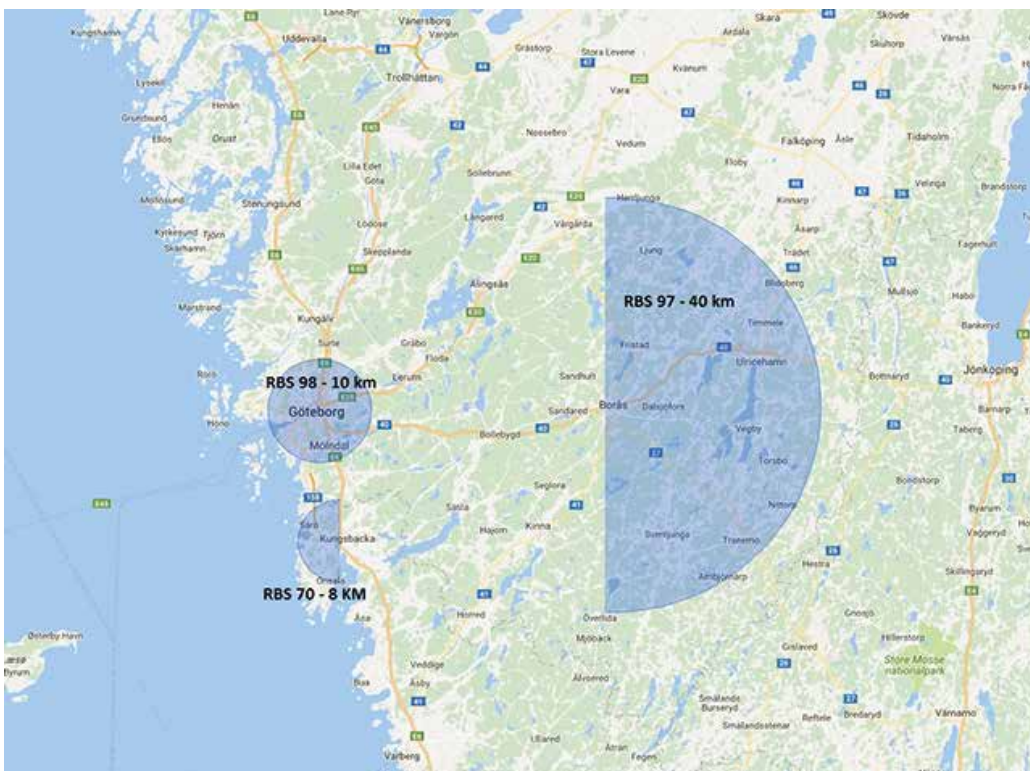
Sverige har idag 2016 en mycket begränsad luftvärnsförmåga. Enligt nuvarande organisation ska Försvarsmakten lösa sin uppgift, försvara vår territoriella integritet, med en organisation innehållandes två bataljoner. Dessa bataljoner, 61 och 62 luftvärnsbataljonen är lika i organisationen, det vill säga att på pappret ska de utrustas med samma materiel och personal och även i samma antal. Varje bataljon består av två verkanskompanier, ett utrustad med robot 70 och ett med robot 97, ett logistikkompani och ett ledningskompani.

Robotsystem 97, RBS 97, är ett amerikanskt radarstyrt luftvärnssystem som är samtida med J35 Draken. RBS 97 har en räckvidd på 40 km, maxhöjd på 12 km samt en maxhastighet på Mach 2,4. Robotsystem 70, RBS 70, är ett svenskt laserstyrt luftvärnssystem från slutet av 1970-talet. RBS 70 är ett dagervapen (begränsad mörkerförmåga är möjlig via stödsystem/tillägg) som kräver kontinuerlig belysning på målen från avfyrning till träff. Systemet är buret med en vikt på 15 kg, effektiv räckvidd på upp till 8 km, en maxhöjd på upp till 5 km och hastighet på Mach 2.

Både RBS 97 från 60-talet och RBS 70 från 70-talet börjar minst sagt bli till åren och Försvarsmakten tillsammans med FMV (Försvarets Materielverk) letar efter ersättare till båda systemen. Ersättaren till RBS 70 är redan klar och det blir en markbaserad version av robot 98, IRIS-T, som redan finns anskaffad hos flygvapnet som jaktrobot hos JAS-39 Gripen.

Nu ska bara själva systemet tillverkas och förbandsättas, prov- och försöksverksamhet har redan genomförts och en prototyp av systemet fanns att beskåda på huvudflygdagen 2016 på Malmen i höstas. RBS 98 kommer att vara en avsevärd förmågehöjning mot RBS 70. Det kommer att kunna verka i alla väder, vilket är en avsevärd förbättring mot RSB 70. RBS 98 avfyras vertikalt och därefter skickas måldata till roboten så den vet i vilken riktning den ska flyga och därefter styrs den med hjälp av IR, man behöver inte se målet från eldenheten.

Vad gäller ersättaren för RSB 97 står det ännu inte helt klart, men enligt rykten verkar det stå mellan det amerikanska systemet Patriot (MIM-104) och

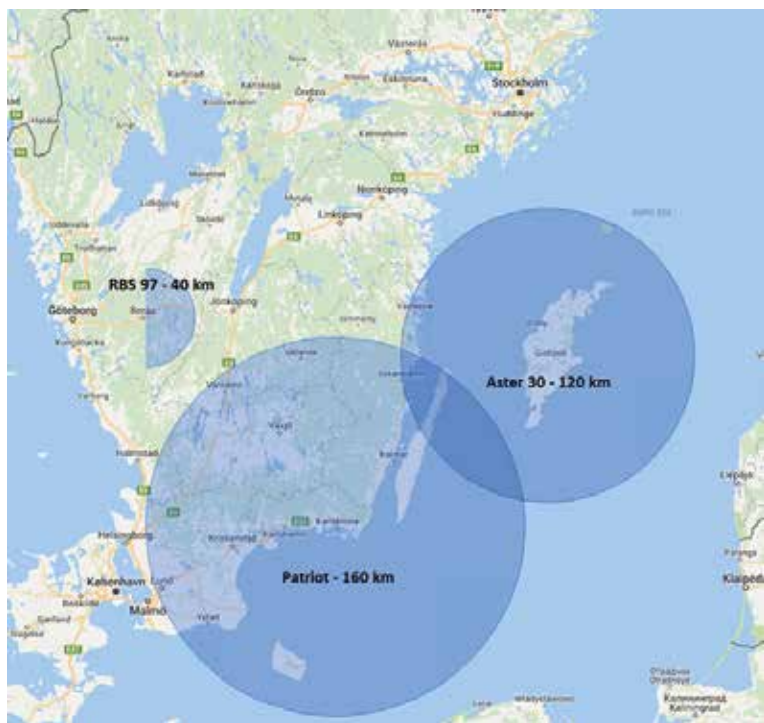

RBS räckvidd - karta från google maps med de olika RBS 70, 97 och 97s räckvidder inritade.

det fransk-italienska systemet Aster 30 (SAMP/T). Enligt en person på Luftvärnets stridsskola, LvSS så verkar många luftvärnsofficerare hoppas att regeringen och FMV ska välja Aster. Värt att notera är att båda luftvärnsbataljoner kommer utrustas med ett nytt ledningssystem, FMLS, inom kort som ska ersätta TS 9000. Så det kommer komma mycket ny materiel till luftväret de kommande 10 åren,

Oavsett vilket man i slutändan väljer så får man verkligen hoppas att Försvarsmakten även får köpa in samma system till marinen. Då skulle man kunna ha samma luftvärnssystem både på land och till sjöss. Det skulle möjliggöra att samverka luftförsvaret mellan mark-, luft- och sjöstridskrafterna ännu mer. En annan faktor som politikerna borde uppskatta är att det blir mer kostnadseffektivt. Flygvapnet och luftväret samutnyttjar jaktroboten IRIS-T och flottan och flygvapnet kan köpa in nya medeldistansrobotar tillsammans.

Hur som helst så kommer detta som ett välkommet tillskott till det svenska försvaret. På bilden är det utritat vilken räckvidd de olika systemen har. Värt att notera är också att detta är räckvidden för varje eldenhet och det är tre (3) eldenheter i varje bataljon. Så från att bara kunna kraftsamla och försvara en begränsad del av Sverige samtidigt till exempel Stockholm eller Gotland med dagens luftvärnssystem så kommer Försvarsmakten kunna verka på helt andra ytor med de tilltänka systemen som ska vara förbandssatta år 2020. Nu återstår bara att se vilket system som FMV beslutar att köpa in.

Medel räckvidd -: karta från google maps med de olika RBS 70:s, Aster 30 samt Patriots räckvidder inritade.

Artikeln fortsätter med en tabell på nästa sida

	Aster	Patriot	
	SAMP/T - Aster 30	Patriot	
Ursprung	Fransk-italienskt	Amerikanskt	
I tjänst	2008-idag	1984-idag	
Robotens vikt	450 kg	700 kg	
Robotens längd	4,9 m	5,8 m	
Robotens diameter	0,18 m	0,41 m	
Stridsladdningsvikt (warhead)	15 kg	90 kg	
Maximal räckvidd	3-120 km	PAC-1	70 km
		PAC-2	96-160 km
		PAC-3	20 km
Höjdräckvidd	0-20km	0-24 km	
Hastighet	Mach 4,5 (55 500 km/h)	PAC-1	Mach 2,8 (34 600 km/h)
		PAC-2	Mach 4,1 (50 600 km/h)
Guidningssystem	Inbyggd datalänk Aktiv radarstyrning	Radiostyrning via semiaktiv radar	
Plattformer	Sjö- och landbaserat	Sjö- och landbaserat	
Antal användarländer:	3 (9) st	13 st	
Kostnad per robot	Oklart (uppgifter om 34 miljoner USD (332 MSEK))	2-6 miljoner USD (20-60 MSEK)	
Kostnad för system till 2 Lv.Bat	13 miljarder SEK	Ca 14 000 MSEK (begagnat system) Ca 22 000 MSEK (Nytt system)	

Prestanda för ASTER 30 respektive Patriot.

rakom.se

Radiokommunikation i Borås

Tvinnargatan 25 | info@rakom.se | Tfn: 033-723 22 10
507 30 Brämhult | www.rakom.se | Fax: 033-13 88 71

Rakom erbjuder följande produkter:

- Komradio, handapparater och mobilstationer
- Antenner och koaxkabel
- Kontakter och adapttrar
- Strömförsörjning och laddare
- Peltor hörselkåpor
- Kantronic packetmodem
- Uthyrning av komradio (FRO 50 %)

För tekniska data se rakom.se

FRO-medlemmar har 20 % rabatt på priserna på hemsidan [12 % för Peltor, ICOM och antenner]

Prisvärd komradio

Wouxun analog/digital DMR, UHF

Wouxun KG-D901 är en liten handapparat som har digital DMR-radio, analog radio och stor färgskärm. Den ger 1 eller 4 W uteffekt.

Programmerad med licensfria kanaler; 444 MHz.

Frekvensområde: 400-470 MHz

Antal kanaler: 32

IP-klass: IP 57

Speciella funktioner

- Ficklampa
- Digital kryptering
- Sända textmeddelanden
- person/grupp/allanrop

Uppge rabattkod FRO20 vid beställning via webben.

FRO-Pris: 1 960:-

Köp till paket med batteri och hörtelefon för 224:-

Fri frakt vid köp över 950:-

I huvudet på chefredaktören

Daisy Balkin Rung

För några veckor sedan fick vi beskedet att vår tidningskollega Gunnar Lestander avlidit. Det är obegripligt och så tragiskt och orden känns fattiga. Hans trevliga och tekniska "Gunnars Garage" var ett mycket populärt inslag i FROnytt. Ett tomt rum som inte kan fyllas. Våra tankar går till hans anhöriga och alla vänner.

I samband med att utredningen "En robust personalförsörjning av det militära försvaret" skrev jag en debattartikel i Expressen. Här nedan kan du läsa ett något redigerat och uppdaterat inlägg.

Försvarsminister Peter Hultqvist mottog den 259-sidiga rapporten av den särskilde utredaren Annika Nordgren Christensen. Det är en diger läsning och ett gediget arbete som ligger bakom utredningen, det är det absolut inget tvivel om. Men det som presenteras, där försvaret ska bygga på både frivillighet och plikt ställer jag mig ganska undrande till.

I den allra bästa av världar, som det kanske var då plikten lades på is 2010, så kan man önska sig att ett försvar byggt på frivillighet är det ultimata. Men det visade sig att Försvarsmakten haft svårt att rekrytera till de befattningar som ska bemannas. Det försämrade försvarspolitiska säkerhetsläget är också ett helt annat än det var 2010. Ryssland har annekterat Krimhalvön och Putin visar också upp en aggressiv despotisk sida. I USA har Donald Trump valts till president och i flera länder i Europa finns det idag många högerpopulistiska ledare som knackar på regeringsdörrarna. Och Storbritannien röstade för Brexit. Alltså är förutsättningarna idag diametralt annorlunda än de var för sex år sedan.

Sverige behöver ett starkt svenskt försvar. Och kanske ännu starkare än någonsin. Vår statsminister, utrikesminister och

försvarsminister har alla gått ut och bedyrat vår alliansfrihet. De vill alltså inte att vi går med i NATO. Med den inställningen behöver vi alltså kunna stå emot själva om det värsta skulle hända. Trots att vi har ingått försvarspolitiska samarbetsavtal med Storbritannien, Danmark och Finland så kommer det inte hjälpa om kriget inträffar.

Tillbaka till utredningen om personalförsörjningen. Den föreslår att vi från och med den 1 januari 2017 både ska ha en plikt och en frivillighet. Alltså – om Försvarsmakten inte klarar av att rekrytera in tillräckligt många på frivillig basis, så ska plikten träda i kraft. Redan i början av nästa år ska regeringen fatta det viktiga beslutet. Det behövs ingen ny lagstiftning, då den precis som värnplikten varit vilande. Den 1 juli 2017 skulle mönstringen kunna effektueras. Då kan Totalförsvarets rekryteringsmyndighet inkalla de unga kvinnor och män som ska innefattas av plikten.

För mig som försvarsjournalist och försvarsdebattör ter sig detta upplägg något hattigt och svårtolkat. Hur har man tänkt sig att sälla bland de frivilliga och de pliktiga? Vilka är vilka? Det blir varken hackat eller malet enligt min mening. Ska de frivilliga som sedan väljer att inte fullfölja sin utbildning fångas? Kommer vi ha plikt eller frivillighet? Är Försvarsmakten beredd på detta – att på mycket kort tid rulla igång ett nytt system? Vi vet att Försvarsmakten de senaste åren genomgått enorma förändringar. En myndighet som är tungrodd och med en hel del finansiella problem. Hur ska detta lösas?

Sverige behöver ett bra, robust och kraftfullt försvar. Vi ska kunna värna vårt land, vår demokrati och våra invånare. Klarar vi av det med ett försvar byggt på både frivillighet och plikt? Jag är inte så säker på det.

Grundutbildning för signalister i hemvärnet 2017

Kurserna för sambandspersonal i hemvärnet under 2017 finns nu i utbildningskatalogen (fro.se/hemvarnets-utbildningar). Kompletteringar och ändringar kan komma att ske men utbildningskatalogen visar alltid aktuellt planering.

Befattningsutbildningen (grundutbildningen) för den som ska bli signalist i hemvärnet består av tre kurser (GU Signalist 1, 2 och 3) som alla ska genomföras i tur och ordning innan placering i förbandet.

Den som inte har tidigare militär grundutbildning ska först gå en GU-F som är två veckor. GU-F anordnas på ett flertal ställen i hela landet, läs mer på frivilligutbildning.se/militar/guf.

Innan utbildningen påbörjas ska en antagningsprövning ske. Där prövas den sökandes lämplighet för avsedd befattning och han eller hon får träffa sin blivande chef i hemvärnet. Dessutom genomförs en registerkontroll. När allt detta är klart tecknas ett utbildningsavtal. Det är mycket som ska hinnas med i antagningsprövningen, så det är viktigt att börja i god tid innan kurserna börjar.

GU Signalist 1	
Livgardet (Stockholm)	20 – 23 apr, 11 – 14 maj
Camp Ånn	24 apr – 3 maj
Falsterbo Kursgård	16 – 29 juli
LedR (Enköping)	19 – 22 okt, 16 - 19 nov
FömedC (Göteborg)	26 – 29 okt, 30 nov – 3 dec

GU Signalist 2	
FömedC (Göteborg)	2 – 5 febr
Camp Ånn	24 – 28 apr
Falsterbo Kursgård	16 – 22 juli
LedR (Enköping)	19 – 22 okt
MSS (Kvarn)	26 – 29 okt

GU Signalist 3	
FömedC (Göteborg)	20 – 23 apr
Camp Ånn	29 apr – 3 maj
Falsterbo Kursgård	23- 29 juli
LedR (Enköping)	16 - 19 nov
MSS (Kvarn)	26 – 29 okt

Kompletterande grundutbildning

Det finns sambandspersonal i hemvärnet som saknar någon del av GU Signalist 1 eller 2 och som därför behöver komplettera sin utbildning. För dessa erbjuder vi några kompletteringsutbildningar under året. Ansökan sker som vanligt i Utbildningskatalogen.

Kurs	Plats	Tid
MGKI	Halmstad	22 april
Ra 180 Grunder	Halmstad	22-23 april
Ra 180/PC-Dart	Halmstad	22-23 april
MGKI	Linköping	3 juni
Rakel	Karlskrona	17 juni

**Hemvärnets insatskompanier
behöver signalister.
Är du en av dem?**

Frivilliga Radioorganisationen
fro.se/insatskomp

Information från centralstyrelsen

Medaljörer 2017

Det är dags att börja fundera på mottagare av medaljer och andra utmärkelser 2017. Förslagen ska vara den centrala medaljkommittén tillhanda senast 1 febr. Det finns många funktionärer som gör ett stort och viktigt arbete FRO. Ett sätt att uppmärksamma dessa är att ge dem en medalj. Formulär för att lämna förslag finns på <https://fro.se/lamna-forslag-om-utmarkelse>.

Ordförandekonferens 2017

På ordförandekonferensen samlas alla förbundsordföranden och centralstyrelsen. Konferensen 2017 kommer att genomföras helgen 22 – 23 april med samling på fredag kväll. Platsen är ännu inte bestämd. Förslag på ämnen som bör tas upp kan mejlas till vu@fro.se.

Rekrytering av signalister till hemvärnet

Rekryteringen av nya signalister till hemvärnet går bra, men vi behöver fler. Nu är det hög tid att rekrytera för utbildning under 2017. De som rekryteras ska planeras in för en GU-F för att sedan kunna gå befattningsutbildning. Kurserna GU Signalist 1, 2 och 3 finns nu i Utbildningskatalogen.

Har du rätt grundutbildning?

Många signalister i hemvärnet har gått Grundutbildning block 1-4 men sen inte följt upp detta med att genomföra kompletterande grundutbildning, t ex kurserna för Ra 180 och PC-Dart samt RA 763 och SwALE. Det är viktigt att du som signalist i hemvärnet har kunskap om och kan hantera alla de sambandssystem som används. Man vet aldrig var bataljonen hamnar och vilka medel man måste tillgripa. Om du saknar någon del av grundutbildningen bör du kontakta ditt förbund eller S6 i ditt förband för att planera fortsatt utbildning.

Stabsstöd till hemvärnet - IS HV

Det efterlängta nya stabsstödssystemet till hemvärnet - IS HV – kommer att börja levereras under nästa år. De 19 bataljoner som genomför Gelic Bear i januari 2017 kommer att få öva i IS HV-miljö under övningen. De kommer sedan att få sitt eget IS HV-system under våren. Övriga 21 bataljoner får vänta tills de genomfört Gelic Bear 2018.

IS HV har säkerhetsnivån hemlig/restricted (H/R) vilket innebär att staberna måste lära sig att arbeta på ett nytt sätt. Det innebär, bland annat, att privata datorer och egna USB-minnen inte kan användas. All import och export (IMPEX) till system måste ske på ett säkert sätt genom viruskontroll i en särskild ”tvätt dator”.

Bataljonstaberna får sju datorer i ett nätverk med egen server. Det ingår även en skrivare och en bildkanon samt en dator avsedd för internet. Kompanierna får en IS HV-dator med skrivare och bildkanon samt en internetdator. IS HV-datorerna och servern är semiruggade och tål därmed fältmässig hantering.

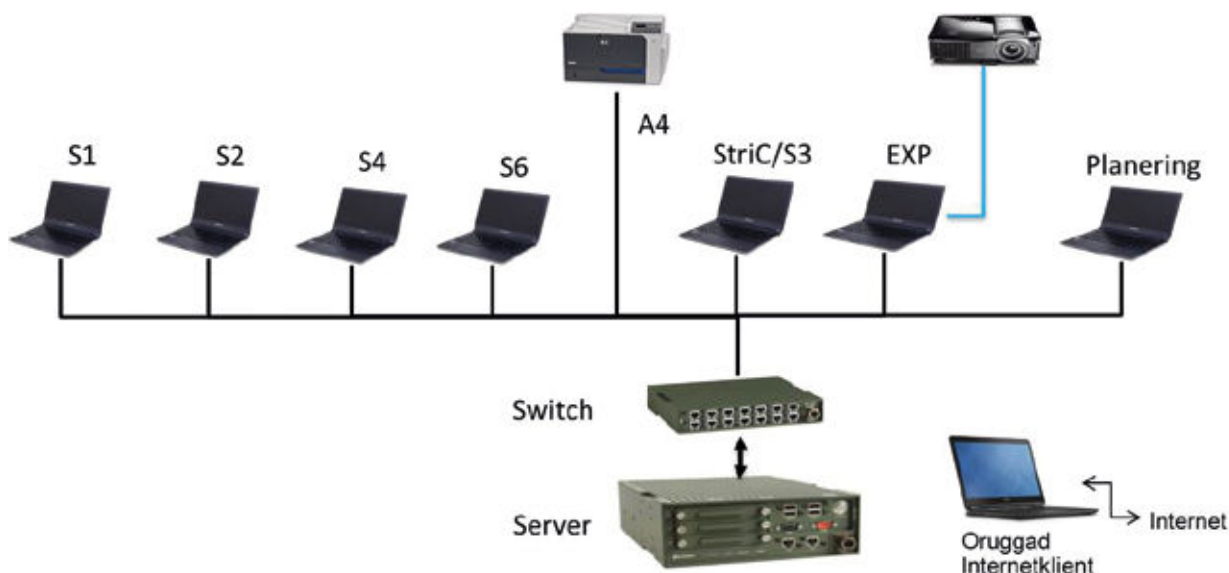
Programvaran i IS HV är Sitaware 6.4, ett danskt ledningssystem som används av flera länder i Europa och även av svenska armén. Hemvärnet får den senaste releasen och blir först med den i Sverige. Sitaware innehåller ett omfattande kartunderlag som underlättar stabens arbete, med både uppföljning och planering. Det finns även ett Officepaket med stabsstöd, tablåer och mallar.

Det finns tyvärr ingen inbyggd möjlighet till kommunikation i denna release av IS HV. Det innebär att meddelanden in och ut måste hanteras genom IMPEX eller manuellt. Det är en begränsning, men det är ändå ett stort steg framåt för staberna att kunna arbeta i en modern miljö.

Utmaningen med IS HV blir för staberna att arbeta digitalt i systemet fyllt ut. Även om en papperskarta måste föras och annat under lagras i pappersform genom utskrifter måste varje stabsmedlem liksom ledningsplutonen fokusera på att använda IS HV och de möjligheter som erbjuds. Först när alla arbetar i systemet får man full effekt av det.

De bataljoner som ska använda IS HV på Gelic Bear nästa år har redan fått en förstegsutbildning genom att en person per bataljon har gått en utbildning på LedR. Tanken är att denna person ska utbilda bataljonens personal i under själva övningen. På motsvarande sätt kommer utbildning att ske för de bataljoner som ska på Gelic Bear under 2018. Teknikern i ledningsplutonen kommer att få särskild utbildning i samband med leverans av hårdvaran.

Utbildningen för sambandspersonalen kommer att kompletteras när IS HV införs. I grundutbildningen kommer viss utbildning i att hantera systemet ingå. Kursen för sambands- och datatekniker kommer att kompletteras med teknisk utbildning på systemets delar och funktion.

110132900

Rekrytera till Signalungdom

Text: Mathias Eriksson

Bild: Kent Ahlqvist

Signalungdom är till för den som är i åldern 15-20 år. Hos FRO träffas ungdomar som vill lära sig mer om radio och kommunikation. De får utbildning och träning i olika typer av samband, allt från vanliga telefoner till det senaste inom satellit- och databaserad kommunikation. Hos Signalungdom får de kunskaper som gör skillnad!

Planeringen för 2017 pågår för fullt med två kurser på sommaren och en teknikkurs på höstlovet. Under sommaren kommer Ledningssystem Ungdom att genomföras vecka 26. Kursen vänder sig främst till ungdomar som aldrig varit verksamma i FRO:s ungdomsutbildning men även de elever som har gått kursen tidigare kan vara med då vi bygger vidare från deras nivå. På kursen så går vi bland annat igenom grunderna för radio och antenner samt provar olika radiosystem. Eleverna får bekanta sig med ett flertalet fordon under veckan.

Vecka 29-30 genomförs Operation Samverkan som är mer en tillämpad övning än ren kurs. På den här utbildningen

ska ledningssystem sättas ihop och förmågan till logistik prövas. Halva kursen genomförs på Ledningsregementet i Enköping och andra halvan på Gotland. Förflyttning till Gotland samt lösandet av olika uppgifter planeras och genomförs av eleverna själva.

Vad behöver vi då hjälp med? Rekrytering, rekrytering och rekrytering! Om du hjälper FRO att fylla dessa utbildningar vad får du då tillbaka? Jag träffar regelbundet tidigare elever från tidigare utbildningar inom FRO:s ungdomsverksamhet i mitt arbete, som till många delar tangerar Försvarsmakten. Senast var det i matkön på LedR där en elev från förra året nu genomför GMU för att bli sambandssoldat. Och efter några år kan de bli signalister i hemvärnet. Det är lätt att rekrytera till våra uppdrag från dessa elever även om det kan ta något år innan de kommer tillbaka men då med mer utbildning och erfarenhet i bagaget. Utbildningarna hittar du i utbildningskatalogen fro.se/ungdomskurser.

Har du några frågor om ungdomsutbildningarna tveka inte att maila till signalungdom@fro.se